

[Bjerring.]

stilles med alle andre Tjenestemænd inden for Staten, navnlig under Hensyn til, at den Afskedigelsesbestemmelse, der findes i Tjenestemandsløven, ogsaa gælder for Politimestre; og Politimestre, der er ansat før 1. April 1934, bør ligestilles med alle andre Tjenestemænd.

Fra Den danske Dommerforening har Udvalget modtaget en Henvendelse, som gaar ud paa, at der indføres en Overgangsbestemmelse for Tiden fra 1. April 1934 til Dommerfuldmægtiglovens Ikrafttræden. Inden for Udvalget er man enig om, at der er nogen Rimelighed i paa dette Omraade at imødekomme Dommerforeningen, idet Pensionsvederlaget ellers i det Tidsrum, der er Tale om, vilde være at beregne paa Grundlag af Dommerlønningerne, medens det efter Fuldmægtiglovens Ikrafttræden vil ske paa Grundlag af Fuldmægtiglønningerne. Der er inden for Udvalget Enighed om, at de Dommere, der udnævnes i dette Tidsrum, vil være uheldigt stillet, og dette vil man ogsaa søge ordnet ved Ændringsforslag til Normeringslovsforlaget. Fra Dommerne har man desuden fremsat Ønske om Valgfrihed med Hensyn til Opnaaelse af Anciennitetsforøgelse, der er hjemlet ved Loven af 20. Maj 1933. Udvalget finder ikke, at der er nogen Grund til at imødekomme dette, særlig ikke, efter at Ændringsforslag under Nr. 1 er stillet, hvorefter Tjenestemændene, altsaa ogsaa Dommerne, altid kan give Afkald paa den Anciennitetsforøgelse, som de ikke maatte ønske.

Desuden er der fremkommet et Andragende fra Centralorganisation II om Ændring af Reglerne for Beregning af Reguleringstillægget til samgitte Tjenestemænd. Der er inden for Udvalget Enighed om at bibeholde det Forslag, som er stillet af Finansministeren med Hensyn til Affattelsen af § 91, Stk. 7.

Ændringsforslag Nr. 1 betyder en Imødekommenhed over for de Tjenestemænd, der ønsker Anciennitetsforøgelse. I Samraad med Finansministeren har dette Spørgsmaal været drøftet i Udvalget. Der var fremsat Ønske om, at Afdragsterminen maatte blive ændret fra 5 til 10 Aar, idet man fra Tjenestemændenes Side anførte, at det for enkelte af dem kunde være vanskeligt i Løbet af 5 Aar at udrede det Beløb, der var Tale om. Paa dette Punkt har Finansministeren stillet sig imødekommende, og Udvalget indstiller derefter, at Terminen forlænges fra 5 til 10 Aar, idet det saa vil være mere overkommeligt for Tjenestemændene at afse det Beløb, som de skal

afse for at erhverve den i Loven omhandlede Anciennitetsforøgelse. Samtidig er der — og det er ganske naturligt — indført en Bestemmelse om, at saafremt en Tjenestemand, med hvem en saadan Afdragsordning er truffet, pensioneres inden Udløbet af Fristen paa de 10 Aar, fradrages der det Antal Aar, for hvilke Efterbetaling ikke har fundet Sted. Dette er ganske naturligt, og det er ogsaa tiltraadt fra alle Sider i Udvalget. Og i alle Tilfælde, hvor Erhvervelsen af forhøjet Pensionsanciennitet er betinget af Efterbetaling af Pensionsbidrag efter de i Loven anførte Regler, er den paa gældende Tjenestemand berettiget til at give Afkald paa denne forøgede Anciennitet. Jeg tror nu ikke, der er ret mange, der vil benytte sig deraf, da det er et stort Gode for Tjenestemændene at kunne forøge deres Pensionsanciennitet. Jeg tror, det vil blive i meget faa Tilfælde, man vil give Afkald derpaa. Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale Tinget at stemme for dette Ændringsforslag, der er tiltraadt af Finansministeren.

Af et Mindretal, Repræsentanter for Det konservative Folkeparti, er fremsat et Ændringsforslag, hvorefter Tjenestemænd, der bliver afskediget uden Pension, kan faa det indbetalte Pensionsbidrag tilbagebetalt. Jeg skal meget fraraade at vedtage dette Ændringsforslag. Det konservative Folkepartis Repræsentanter skriver i Betænkningen, at de finder det rimeligt, at afskedigede Tjenestemænd faar det indbetalte Bidrag tilbagebetalt, fordi de fritager Staten for en Risiko ved, at de giver Afkald paa Pensionen. Jeg vil deroverfor sige, at Staten har i den Tid, da vedkommende har været i dens Tjeneste, baaret en Risiko, og det vil derfor ogsaa være rimeligt, at de ikke kan faa de Penge tilbage, og indtil 1927 var Forholdet da ogsaa det, at man ikke kunde kræve Tilbagebetaling. Fra 1927—31 gjaldt det modsatte. Sagen kom imidlertid for i Lønningsskommissionen, der indgaaende drøftede den, og man var fra alle Sider enig om, at der burde ikke være Tale om Tilbagebetaling, særlig efter at Pensionsordningen og andre Forhold efter Tjenestemandsløven var blevet betydelig forbedret.

Jeg skal derfor anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 1 og stemme mod Ændringsforslag Nr. 2.

Parkov: Det Ændringsforslag, vi fra konservativ Side har stillet til Lovforslaget, gaar som allerede nævnt ud paa, at det Pensionsbidrag, som en Tjenestemand har indbetalt under sin Tjenestetid, tilbagebeta-